

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТРОКІВ РЕЄСТРАЦІЇ ПОДАТКОВИХ НАКЛАДНИХ

Метою статті є аналіз правових норм, які регламентують строки реєстрації податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних, що дасть змогу визначити вади механізму правового регулювання таких строків та сформулювати науково обґрунтовані висновки з окресленої проблематики.

Методи. Методологію дослідження становлять загальні та спеціальні методи наукового пізнання включно з порівняльно-правовим, системно-структурним, аналізу, синтезу та ін., які дають змогу послідовно підійти до розкриття поставленої мети, дослідити й порівняти між собою позиції вчених, положення законодавчих актів України, які регулюють адміністрування податку на додану вартість.

Результати. Досліджено, що строки реєстрації податкових накладних є елементом системи адміністрування ПДВ і від правильного обчислення останніх залежить своєчасність формування платниками податків податкового кредиту.

Аргументовано, що в ході здійснення оподатковуваних операцій із постачання товарів платник податків зобов'язаний скласти та зареєструвати в Реєстрі податкову накладну, яка є підставою для формування податкового кредиту покупцем.

Доведено, що платники податків вправі віднести суми ПДВ, зазначені у податковій накладній до податкового кредиту, протягом 365 календарних днів від дати складення податкової накладної.

Однак якщо платник податків помилково не включив суми ПДВ, зазначені у податковій накладній до податкового кредиту у строк 365 календарних днів, то з метою виправлення допущеної помилки такий платник податків може віднести до податкового кредиту суми ПДВ протягом 1095 календарних днів із дати складення податкової накладної шляхом подання уточнюючого розрахунку.

Звернено увагу на те, що однією з найпоширеніших причин неможливості своєчасної реєстрації податкової накладної в Реєстрі є віднесення контролюючим органом платника податків до переліку ризикових платників податків, наслідком чого є блокування всіх податкових накладних, які складаються таким суб'єктом господарювання.

При цьому наголошено, що подальше виключення платників податків із переліку ризикових здійснюється здебільшого в судовому порядку шляхом оскарження платниками податків відповідних рішень контролюючого органу до суду, рішення якого здебільшого приймаються саме на користь господарюючих суб'єктів.

Зазначено, що безпідставне віднесення контролюючим органом платників податків до переліку ризикових призводить до неможливості віднесення покупцем сум ПДВ до податкового кредиту у строки, передбачені податковим законодавством України.

Висновки. Сформовано пропозиції щодо вдосконалення порядку адміністрування податку на додану вартість у частині визначення строків реєстрації податкових накладних у Реєстрі.

Ключові слова: адміністрування податків, податковий кредит, платник податків, рішення суду.

Жмудінський Василь,
адвокат, кандидат
юридичних наук
<https://orcid.org/0000-0002-1439-128X>
zhmudin@ukr.net

1. Вступ

Однією з цілей державного регулювання є система адміністрування податків та зборів.

Основною метою податкового адміністрування є забезпечення виконання вимог податкового законодавства, що передбачає як забезпечення податкових надходжень у повному обсязі та в належні строки, так і перевірки дотримання учасниками податкових відносин приписів відповідних нормативно-правових актів, а також ужиття заходів, спрямованих на мінімізацію податкової девіації у майбутньому (Проскура, 2012).

Важливу роль у податковій системі нашої держави відіграє податок на додану вартість, адмініструванню якого приділяється особлива увага.

Система податкового адміністрування, як і будь-яка інша система, складається з окремих елементів.

Одним з елементів системи адміністрування податку на додану вартість є строки реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування у Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – Реєстр).

Правильне визначення й обчислення строків реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування у Реєстрі впливає на ефективність захисту порушених прав та законних інтересів суб'єктів податкових правовідносин.

Разом із тим на практиці досить часто виникають проблеми застосування строків реєстрації податкових накладних у Реєстрі, що є наслідком недосконалості чинного податкового законодавства.

Дослідженню проблемних аспектів адміністрування податку на додану вартість приділяється значна увага в наукових працях вітчизняних науковців, а саме: С. С. Васильчука, В. П. Вишневського, С. С. Гринкевича, О. С. Дубинської, Ю. В. Килимника, Н. П. Кучерявенко, І. О. Луніної, В. М. Мельника, В. М. Опаріна, К. П. Проскури, Г. О. П'ятаченко, А. П. Шот, С. М. Шуляренко, В. М. Федосова та ін.

Високо цінуючи науковий доробок учених, відзначимо, що підходи до вдосконалення порядку адміністрування податку на додану вартість потребують подальших системних і комплексних досліджень,

зокрема і питання нормативно-правового регулювання строків реєстрації податкових накладних.

Метою статті є здійснення аналізу правових норм, які регламентують строки реєстрації податкових накладних у Реєстрі та визначення проблематики механізму правового регулювання таких строків для наукового обґрунтування шляхів їх вирішення.

2. Методи

У процесі цього дослідження застосовані такі методи пізнання: порівняльно-правовий (для порівняння наукових поглядів і нормативно-правових положень), системно-структурний (використання якого зумовлене необхідністю системного і послідовного дослідження особливостей застосування строків у податковому праві), а також методи аналізу, синтезу, узагальнення. Для проведення дослідження використано дані, що містяться у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Застосування цих методів дало змогу виокремити проблему недосконалості системи адміністрування податку на додану вартість та запропонувати відповідні висновки та пропозиції.

3. Строк як елемент адміністрування ПДВ

В Україні податок на додану вартість (далі – ПДВ) упродовж багатьох років залишається одним головним податком для наповнення державного бюджету (Дубинська, Костюченко, 2019).

Податковий кодекс України (далі – ПК України) визначає основні засади адміністрування ПДВ та його елементи (платники податку (реєстрація та її анулювання), об'єкт та база оподаткування, ставки податку, порядок обчислення, податковий період, строк та порядок його сплати, строк та порядок подання звітності) (Логвин, 2018).

Одним з елементів адміністрування ПДВ є строки, під якими необхідно розуміти встановлення умовних меж у потоці часу за допомогою певних еталонів часу (року, місяця, дня, години, хвилини, секунди) з метою впорядкування юридично значимої діяльності людини.

Разом із тим у сучасній літературі існує позиція, згідно з якою порядок обчислення строків у будь-якій галузі права має бути ефективним, тобто зрозумілим та зручним, несуперечливим та розумним. Це цілком відноситься і до обчислення строків у податковому праві (Бабін, Вакарюк, 2013).

Відповідно до п. 201.1. ст. 201 ПК України, передбачено, що на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений цим Кодексом термін (Податковий кодекс України, 2010).

Пунктом 198.6 ст. 198 ПК України визначено, що у разі якщо платник податку не включив у відповідному звітному періоді до податкового кредиту

суму податку на додану вартість на підставі отриманих податкових накладних/розрахунків коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних, таке право зберігається за ним протягом 365 календарних днів від дати складення податкової накладної/розрахунку коригування (Податковий кодекс України, 2010).

Виходячи з аналізу наведених вище норм убачається, що чинним податковим законодавством України встановлено строк, протягом якого платник податку має право включити суми ПДВ, зазначені у зареєстрованих податкових накладних до податкового кредиту, а саме 365 календарних днів із дати складення податкової накладної.

Важливим моментом під час обчислення такого строку є необхідність визначення його дати початку і дати закінчення, тобто встановлення часових меж, протягом яких платники податків матимуть право на віднесення сум ПДВ до складу податкового кредиту.

Із даного приводу існують дві наукові позиції, перша з них полягає у тому, що платники податків мають право формувати податковий кредит на підставі податкової накладної виключно протягом 365 календарних днів від дати складення податкової накладної і такий строк не підлягає зупиненню чи поновленню.

Суть другої позиції полягає у такому. У практичній діяльності часто трапляються випадки, коли платник податків унаслідок самостійно допущеної помилки не включає суми ПДВ, зазначені у податковій накладній до податкового кредиту у строк 365 календарних днів, а, наприклад, виявляє допущену помилку після закінчення такого строку. Відповідно, виникає питання: чи має право платник податків віднести до податкового кредиту суми ПДВ, зазначені у зареєстрованій податковій накладній, якщо минуло 365 календарних днів від дати складення податкової накладної?

На нашу думку, такий суб'єкт господарювання має право на віднесення суми ПДВ до податкового кредиту і після закінчення 365 календарних днів від дати складення податкової накладної з огляду на таке.

Відповідно до п. 50.1. ст. 50 ПК України, у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 цього Кодексу) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (окрім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку (Податковий кодекс України, 2010).

Строк давності, визначений ст. 102 ПК України, становить 1095 днів.

Пунктом 192.1 ст. 192 ПК України передбачено, якщо після постачання товарів/послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їхньої вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у разі повернення товарів/послуг особі, яка їх надала, або при поверненні

постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, складеному в порядку, встановленому для податкових накладних та зареєстрованому в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Розрахунок коригування до податкової накладної не може бути зареєстрований в Єдиному реєстрі податкових накладних пізніше 1095 календарних днів від дати складання податкової накладної, до якої складений такий розрахунок коригування (Податковий кодекс України, 2010).

Отже, як убачається із вище вказаних норм, у разі якщо платник податків помилково не включив у відповідному звітному періоді до податкового кредиту суми ПДВ, зазначені у податковій накладній, то такий платник податків має право протягом 1095 календарних днів подати уточнюючий розрахунок до податкової декларації з ПДВ і відкоригувати, тобто збільшити суму податкового кредиту на суму ПДВ, зазначену у податковій накладній, за відповідний податковий період.

При цьому особливістю такого коригування податкового кредиту шляхом подання уточнюючого розрахунку є те, що зазначене коригування можливе тільки за період часу, який становить 365 календарних днів із дати складання податкової накладної, але не пізніше 1095 календарних днів із відповідної дати.

4. Особливості зупинення реєстрації податкових накладних

Варто зауважити, що сьогодні актуальним є також питання зменшення податкового кредиту контролюючими органами під час проведення контрольно-перевірочних заходів відносно платників податків із підстави порушення термінів віднесення сум ПДВ, зазначених у податковій накладній до податкового кредиту, тобто формування платником податків податкового кредиту поза межами 365-денного календарного строку від дати складання податкової накладної.

Дослідження цього питання є важливим та актуальним з огляду на таке.

Як відомо, під час здійснення господарських операцій із постачання товарів/послуг постачальник зобов'язаний виписати податкову накладну, яка складається в електронній формі та використовується продавцем (постачальником) для обліку податкового зобов'язання (Жмудінський, 2024) й одночасно є для покупця документальним доказом права на віднесення до податкового кредиту витрат зі сплати ПДВ (Шот, Платонова, 2018).

Складена постачальником податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації у Реєстрі відповідно до вимог п. 201.1 ст. 201 ПК України.

Проте часто трапляються випадки, коли постачальником складається податкова накладна, однак контролюючим органом приймається рішення про блокування (зупинення) її реєстрації.

Блокування реєстрації податкових накладних – це процедура контролюючих органів, інструмент електронного адміністрування ПДВ, який становить

загрозу платникам ПДВ та призводить до неспроможності визнати податкове зобов'язання та податковий кредит із ПДВ вчасно (Шуляренко, 2023).

Унаслідок зупинення реєстрації податкової накладної покупець позбавляється можливості віднести суми ПДВ, зазначені у такій податковій накладній до податкового кредиту, до того часу, поки така податкова накладна не буде зареєстрована в Реєстрі.

Причини для блокування (зупинення) реєстрації податкових накладних можуть бути різними, однак однією з найбільш поширених є віднесення постачальника до переліку ризикових платників податків.

Відповідно до п. 6 Постанови КМ України «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» від 11.12.2019 № 1165, у разі коли за результатами автоматизованого моніторингу платник податку, яким складено та/або подано податкову накладну/розрахунок коригування для реєстрації в Реєстрі, відповідає хоча б одному критерію ризиковості платника податку, реєстрація такої податкової накладної/розрахунку коригування зупиняється (ПКМУ «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних», 2019).

Оскільки віднесення постачальника до переліку ризикових платників податків є безумовною підставою для зупинення реєстрації всіх податкових накладних, складених таким постачальником, подальше направлення на реєстрацію будь-яких інших податкових накладних утрачає свій сенс, поки контролюючим органом не буде виключено постачальника з переліку ризикових платників податків.

5. Правові заходи відновлення строку реєстрації податкової накладної

Найбільш дієвим способом для виключення постачальника з переліку ризикових платників податків є звернення останнього до адміністративного суду з позовною заявою про визнання протиправним та скасування рішення контролюючого органу, на підставі якого такого суб'єкта господарювання віднесено до згаданого переліку.

Здебільшого, розглядаючи таку категорію справ, суди приймають рішення саме на користь платників податків і роблять висновки про те, що оскаржуване рішення не містить жодних мотивів, підстав та причин віднесення позивача до ризикових платників податків відповідно до пункту 8 Критеріїв ризиковості платників податку, як і не містить доказів наявності податкової інформації, що свідчить про наявність ознак здійснення ризикових операцій платником із посиланнями на відповідні документи (Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду, 2020).

Проте наявність рішення суду, винесеного на користь платника податків, яке набере законної сили, ще не означає, що контролюючим органом негайно буде виключено постачальника з переліку ризикових платників податків.

Здебільшого задля виконання рішення суду платник податків змушений звертатися до органу державної виконавчої служби із заявою про примусове його виконання, і тільки після вчинення виконавчих дій контролюючий орган виконує судові рішення й виключає такого постачальника з переліку платників, які відповідають критеріям ризиковості.

При цьому необхідно зазначити, що розгляд справи в суді за позовом платника податків до контролюючого органу про визнання протиправним та скасування рішення про віднесення його до переліку ризикових платників податків, а також здійснення виконавчого провадження органом державної виконавчої служби щодо примусового виконання рішення суду можуть тривати декілька років і за весь цей період часу покупець не матиме права на віднесення до податкового кредиту суми ПДВ, зазначеної у податковій накладній, яка не зареєстрована в Реєстрі через неправомірне віднесення постачальника до переліку ризикових платників податків.

Як зазначено вище, податкове законодавство України передбачає можливість віднесення до податкового кредиту суми ПДВ на підставі отриманих податкових накладних, зареєстрованих в Реєстрі, протягом 365 календарних днів від дати складення податкової накладної.

Однак, ураховуючи описану вище ситуацію, виникає питання: чи матиме право покупець на віднесення до податкового кредиту сум ПДВ, зазначених у податковій накладній, яка буде зареєстрована в Реєстрі після виключення постачальника з переліку ризикових платників податків, тобто з перевищенням строку 365 календарних днів від дати складення податкової накладної?

На жаль, чинний ПК України не містить відповідної норми, яка б гарантувала покупцю таке право.

Натомість ми вважаємо, що, оскільки постачальник був позбавлений можливості своєчасно зареєструвати податкову накладну з вини контролюючого органу (безпідставне віднесення до переліку ризикових платників податків) і реєстрація такої податкової накладної була здійснена після примусового виконання рішення суду, то покупець має право на формування податкового кредиту на підставі вказаної податкової накладної, навіть якщо минуло 365 календарних днів від дати складення податкової накладної.

На нашу думку, у разі якщо покупець віднесе до податкового кредиту суми ПДВ, зазначені в податковій накладній, зареєстрованій у Реєстрі з перевищенням терміну 365 календарних днів, і в подальшому контролюючим органом буде зроблено висновок про порушення терміну віднесення сум ПДВ до податкового кредиту, що призведе до донарахування податкових зобов'язань із ПДВ та застосування штрафних санкцій на підставі винесеного податкового повідомлення-рішення, то платнику податків доведеться знову ж таки звертатися до адміністративного суду з позовною заявою про оскарження податкового повідомлення-рішення і доказувати, що порушення термінів віднесення сум ПДВ, зазначених у податковій накладній до податкового кредиту, відбулося саме з вини контролюючого органу, а не платника податків.

6. Висновки

Підсумовуючи результати проведеного дослідження, слід зауважити, що особливістю нормативно-правового регулювання строків реєстрації податкових накладних була і досі є недосконалість окремих положень податкового законодавства, що призводить до суперечок між контролюючими органами та платниками податків.

Тому для уникнення таких суперечок та вдосконалення порядку адміністрування ПДВ пропонуємо внести зміни до п. 198.6 ст. 198 ПК України, а саме абзац 4 викласти в такій редакції: «У разі якщо платник податку не включив у відповідному звітному періоді до податкового кредиту суму податку на додану вартість на підставі отриманих податкових накладних/розрахунків коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних, таке право зберігається за ним протягом 365 календарних днів із дати реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування у Реєстрі».

Список використаних джерел:

1. Проскура К.П. Особливості адміністрування податків в Україні. *Економічний часопис-XXI*. 2012. № 3–4. С. 53–55.
2. Дубинська О.С., Костюченко О.О. Проблеми і напрями вдосконалення обліку розрахунків із податку на додану вартість на підприємствах України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 24. Ч. 2. С. 5–8.
3. Логвин А.В. Сучасний стан правового регулювання функціонування системи моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1/2018. С. 105–109.
4. Бабін І.І., Вакарюк Л.В. Порядок обчислення строків у податковому праві. *Науковий вісник Чернівецького університету*. 2013. Вип. 660. С. 101–105.
5. Податковий кодекс України : Закон від 02.12.2010 № 2755-VI. Дата оновлення: 01.01.2025. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 09.01.2025).
6. Жмудінський В.П. Правовий аналіз механізму виправлення помилково складеної податкової накладної. *Київський часопис права*. 2024. № 1. С. 160–166.
7. Шот А.П., Платонова Ю.Р. Проблеми та напрями вдосконалення обліку розрахунків за податком на додану вартість на підприємствах України. *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Л. Українки*. 2018. № 2. С. 151–158.
8. Шуляренко С.М. Загрози податковій безпеці платників податків в сучасних умовах господарювання. *Збірник наукових праць ДУІТ*. 2023. Вип. 53. С. 143–149.
9. Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.12.2019 № 1165. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1165-2019-%D0%BF#Text> (дата звернення: 10.01.2025).
10. Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 08.12.2020 у справі № 320/4323/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93540426> (дата звернення: 12.01.2025).

References:

1. Proskura K.P. (2012). Osoblyvosti administruvannya podatkov v Ukraini [Peculiarities of tax administration in Ukraine]. *Ekonomichnyi chasopys XXI*. No. 3-4, pp. 53–55 [in Ukrainian].
2. Dubynska O.S., Kostiuchenko O.O. (2019). Problemy i napriamy vdoskonalennia obliku rozrakhunkiv iz podatku na dodanu vartist na pidpriemstvakh Ukrainy [Problems and directions for improving the accounting of value added tax payments at Ukrainian enterprises]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*. No. 24, chastyna 2, pp. 5–8 [in Ukrainian].
3. Lohvyn A.V. (2018). Suchasnyi stan pravovoho rehuliuвання funktsionuvannya systemy monitorynhu vidpovidnosti podatkovykh nakladnykh/rozrakhunkiv koryhuvannya kryteriiam otsinky stupenia ryzykiv [Current status of legal regulation of the functioning of the system for monitoring the compliance of tax invoices/adjustment calculations with risk assessment criteria]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. No. 1/2018, pp. 105–109 [in Ukrainian].
4. Babin I.I., Vakariuk L.V. (2013). Poriadok obchyslennia strokiv u podatkovomu pravi [The procedure for calculating deadlines in tax law]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu*. No. 660, pp. 101–105 [in Ukrainian].
5. Podatkovi kodeks Ukrainy: Zakon vid 02.12.2010 No. 2755-VI [Tax Code of Ukraine: Law of Ukraine dated 02 December 2010 No. 2755-VI]. Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (accessed: 09.01.2025) [in Ukrainian].
6. Zhmudynskyi V.P. (2024). Pravovyi analiz mekhanizmu vypravlennia pomyrkovo skladenoi podatkovoi nakladnoi [Legal analysis of the mechanism for correcting an erroneously prepared tax invoice]. *Kyivskiy chasopys prava*. No. 1, pp. 160–166 [in Ukrainian].
7. Shot A.P., Platonova Yu.R. (2018). Problemy ta napriamy vdoskonalennia obliku rozrakhunkiv za podatkom na dodanu vartist na pidpriemstvakh Ukrainy [Problems and directions for improving the accounting of value added tax payments at Ukrainian enterprises]. *Ekonomichnyi chasopys Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni L. Ukrainky*. No. 2, pp. 151–158 [in Ukrainian].
8. Shuliarenko S.M. (2023). Zahrozy podatkovii bezpetsi platnykiv podatkov v suchasnykh umovakh hospodariuvannya [Threats to the tax security of taxpayers in modern business conditions]. *Zbirnyk naukovykh prats DUIT*. No. 53, pp. 143–149 [in Ukrainian].
9. Pro zatverdzhennia poriadkiv z pytan zupynennia reiestratsii podatkovoi nakladnoi/rozrakhunku koryhuvannya v Yedynomu reiestri podatkovykh nakladnykh [On approval of procedures for suspension of registration of tax invoices/calculation of adjustments in the Unified Register of Tax Invoices]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11.12.2019 № 1165. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1165-2019-%D0%BF#Text> (accessed: 10.01.2025) [in Ukrainian].
10. Postanova Shostoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu vid 08.12.2020 (2020) [Resolution of the Sixth Administrative Court of Appeal of December 08, 2020]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/93540426> [in Ukrainian].

PECULIARITIES OF REGULATORY AND LEGAL REGULATION OF TAX INVOICE REGISTRATION DEADLINES

Vasyl Zhmudinskyi,

Lawyer, Ph.D. in Law

<https://orcid.org/0000-0002-1439-128X>

zhmudin@ukr.net

***The purpose** of the article is to analyze the legal norms that regulate the terms of registration of tax invoices in the Unified Register of Tax Invoices, which will allow us to identify the shortcomings of the mechanism of legal regulation of such terms.*

***Methods.** The research methodology consists of general and special methods of scientific knowledge, including comparative and legal, systemic and structural, analysis, synthesis and others, which allow for a consistent approach to the disclosure of the goal, to study and compare the positions of scientists, and the provisions of legal acts of Ukraine that regulate the administration of VAT.*

***Results.** The article shows that the timing of registration of tax invoices is an element of the system of value added tax administration, and the timeliness of taxpayers' formation of a tax credit depends on the correct calculation of the latter.*

It is proved that taxpayers have the right to deduct the VAT amounts specified in the tax invoice as a tax credit within 365 calendar days from the date of the tax invoice.

However, if a taxpayer mistakenly fails to include the VAT amounts specified in the tax invoice in the tax credit within 365 calendar days, in order to correct the mistake, such taxpayer may include the VAT amounts in the tax credit within 1095 calendar days by submitting a corrective calculation.

It is noted that one of the most common reasons for the impossibility of timely registration of a tax invoice in the Register is that the taxpayer is included by the in the list of risky taxpayers.

It is noted that further exclusion of taxpayers from the list of risky taxpayers is carried out mainly in court.

The author notes that unreasonable classification of taxpayers as risky by the controlling authority results in the inability of the buyer to claim VAT amounts as a tax credit within the time limits provided for by the tax legislation of Ukraine.

***Conclusions.** Proposals to improve the procedure for administering value added tax have been formulated in terms of determining the deadlines for registering tax invoices in the register.*

Key words: tax administration, tax credit, taxpayer, court decision.